

plnění řízení bezúčelné a nezbylo proto, než žalobě vyhovující rozsudek prvního soudu potvrditi.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 15. prosince 1928, čís. jed. Rv II 369/28. Dr. Fr. H o r n a.

Uskutečnění záruku možno jen písemně; stačí však vyjádřiti tak jen převzetí rukojemské povinnosti a není třeba vyjádřiti tak i výši peněžního dluhu.

Žalovaný A. zpronevěřil žalujícímu spolku 13.665 Kč a byl proto zatčen. Hned nato nahradil bratr A. spolužalovaný B. spolku 4318 Kč a zavázal se zaplatiti i chybící obnos. A. byl na to potrestán a odsouzen zaplatiti spolku 8497 Kč. A. a B. pak neplatili. Spolek podal žalobu žádaje, aby žalovaní byli odsouzeni zaplatiti mu rukou společnou a nedílnou 9347 Kč.

A. namítl rozsouzenost věci a B., že zaručení je neplatné, poněvadž v zaručovací listině není dluh uveden ciferně.

Žalobce omezil žalobu proti A. na 850 Kč.

Procesní soud uznal, že žalovaní A. i B. jsou povinni zaplatiti rukou společnou a nedílnou 850 Kč a B. kromě toho 8487 Kč.

Odvolací soud rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud dovolání nevyhověl.

Důvody. Dovolání vytýká odvolacímu řízení kusost, poněvadž nebyl proveden důkaz výsledkem stran o skutečné vůli druhého žalovaného při podpisu zaručovacího prohlášení ze dne 2. ledna 1926, ačkoliv jiným důkazem prý nemohla býti bezpečně zjištěna skutečná jeho vůle. Dovolatel přehlíží, že právní význam má teprve a jenom vůle projevená, tato vůle byla však zjištěna již písemným prohlášením žalovaného a dvěma svědky, takže další důkaz výsledkem stran byl pro jeho podpůrnou povahu podle § 371 c. ř. s. zbytečný, ba nepřipustný. Pokus dolíčiti, že zjištěný projev byl nesprávně posouzen po právní stránce, když byl vyložen jako zaručení se za zbývající dluh prvního žalovaného podle § 1346 obč. zák., minul se s úspěchem. Prohlášení »že ručí za svého bratra Františka, že chybějící obnos do 1. prosince 1926 zaplatí«, nemůže býti ani podle pravidel poctivého styku (§ 914 obč. zák.) vyloženo jinak, než je vyložily nižší soudy, a jak mu rozuměli také svědci, v jejich přítomnosti se prohlášení stalo. Tvrdí-li dovolatel, že neměl zájmu a proto ani úmyslu převzítí nějaký osobní závazek, ocitá se v rozporu s doslovem vlastního pro-

hlášení; nebylo sice udáno, kolik činí zbývajících dluh žalovaného, za něž se dovolatel zaručil, toho nebylo však k platnosti rukojemství třeba, neboť podle § 1346 obč. zák. vyžaduje se sice písemné formy pro převzetí rukojemství, nikoli však, aby v písemném prohlášení byl zaručený peněžní dluh přesně vypočítán. Že by dovolatel byl skutečný stav dluhu svého bratra nebyl znal, neb že by žalující strana požadovala od něho placení vyšší sumy, než za kterou se zaručil neb kterou při převzetí záruky předpokládal, nebylo vůbec namítáno, a není ani v dovolání tvrzeno. Úroky, k jejichž placení podle §§ 1333 a 1334 obč. zák. byl odsouzen, mají svůj právní důvod v nedodržení platební lhůty. Lichá jest proto námitka opřená o § 1353 obč. zák., že při převzetí rukojemství nebylo o úrocích řeči, a dovolatel neměl býti z důvodu rukojemství odsouzen k jejich placení.

Dovolání podané z důvodů čís. 2. a 4. § 503 c. ř. s. není v žádném bodě opodstatněno.

Výrok o útratách spočívá na §§ 41 a 50 c. ř. s.

Rozhod. nejvyš. soudu ze dne 28. listopadu 1928 Rv II 84/28. K. L. J.

Domáhati se, by soudem byla určena výše úplaty, kterou spoluvlastník domu jest povinen poskytovat druhému spoluvlastníku téhož domu za to, že užívá bytu ve společném domě, lze jen pořadem práva a nikoli v řízení nesporném.

Spolumajitel domu čp. 150 v P. domáhal se rozhodnutí soudu v řízení nesporném o určení výše obnosu, který druhý spoluvlastník téhož domu má platiti jemu za užívání bytu ve společném domě; ježto oba jsou spoluvlastníky domu stejným dílem, nedošlo k dohodě mezi nimi při rovnosti hlasů v tomto směru a proto navrhovatel, dovolávaje se předpisu § 835 obč. z., žádá za rozhodnutí soudce v řízení nesporném. Jelikož odpůrce nesouhlasil s návrhem výše uvedeným, byl navrhovatel prvním soudem odkázán na pořad práva.

Stížnosti do usnesení toho podané nevyhověla druhá instance z těchto důvodů: První soudce odmítl žádost a poukázal navrhovatele na pořad práva proto, že odpůrce nesouhlasí s návrhem na zavedení řádné správy domu čp. 150 v P. jako společného majetku odpůrce a navrhovatele a úpravu činže z bytu odpůrcem tamže obývaného a jest proto podle § 835 obč. z. je-